

แหล่งเรียนรู้ปราชญ์ชาวบ้าน
และภูมิปัญญาท้องถิ่น

กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึก
อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี

คำนำ

ปราชญ์ชาวบ้าน หรือนักคิดท้องถิ่น หรือครูภูมิปัญญาไทยแล้วแต่จะเรียกกัน จะมีมากมายหลายด้านแล้วแต่งานที่ท่านปฏิบัติจนบังเกิดผล ไม่ว่าจะเรียกอะไรก็ตามคุณสมบัติของผู้ที่เป็นปราชญ์ชาวบ้าน คือ

๑. คนเหล่านี้มีธรรมะอยู่ในใจทุกท่าน เป็นธรรมะของความรักความเมตตา ความอยากช่วยคน เป็นธรรมะโดยการปฏิบัติ
๒. คนเหล่านี้คิดทำสรุปบทเรียน แล้วนำมาเป็นความรู้ให้คนเห็นได้อย่างชัดเจน มีทั้งวิชาการและภาคปฏิบัติให้เห็น
๓. คนเหล่านี้มีความรัก ความเป็นปราชญ์ไม่ได้อยู่ที่ความฉลาดของปัญญาที่เกิดจากการกระทำ แต่เกิดจากการรักที่มีธรรมะเป็นแรงบันดาลใจให้แบ่งปันแก่ผู้อื่น
๔. คนเหล่านี้เป็นร่มโพธิ์ ร่มไทร การแผ่ภูมิปัญญาที่เกิดจากการทำจริงด้วยความรักแผ่นดินที่มีลูกหลาน มีป่า มีชุมชน มีเมือง

ดังนั้น สรุปได้ว่าปราชญ์ชาวบ้านนั้นเป็นผู้ที่มีวิถีชีวิตที่ผูกพันกับธรรมชาติ มีความคิดเข้าระบบชอบค้นหาความจริง ช่างสังเกตและนำสิ่งที่พบเห็นมาเรียนรู้โดยการปฏิบัติจริง สามารถสรุปเป็นบทเรียนได้ ดังเช่นปราชญ์ชาวบ้านด้านการเกษตร ซึ่งมีอยู่ทั่วไปในทุกภาคของประเทศ

ความหมาย / ความเป็นมา / ลักษณะทั่วไปของแหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น

แหล่งเรียนรู้ หมายถึง แหล่งข้อมูลข่าวสาร สารสนเทศ วิทยาการ ภูมิปัญญาชาวบ้านและประสบการณ์อื่นๆ ที่สนับสนุนส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้และเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ ภูมิปัญญา (Wisdom) หมายถึง ความรู้ ความสามารถ ความเชื่อ ความสามารถทางพฤติกรรม และความสนใจในการแก้ปัญหาของมนุษย์

ความหมายของภูมิปัญญาไทย

จากการศึกษาความหมายที่ผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการต่างๆ ซึ่งครอบคลุมคำว่า ภูมิปัญญาพื้นบ้าน ภูมิปัญญาชาวบ้าน ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย ได้ให้ความหมายพอสรุปได้ ดังนี้

ภูมิปัญญาพื้นบ้านหรือภูมิปัญญาชาวบ้าน (Popular Wisdom) หมายถึง องค์ความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่สั่งสมและสืบทอดกันมา อันเป็นความสามารถและศักยภาพในเชิงแก้ปัญหา การปรับตัวเรียนรู้และสืบทอดไปสู่คนรุ่นใหม่ เพื่อการดำรงอยู่รอดของเผ่าพันธุ์จึงตกทอดเป็นมรดก ทางวัฒนธรรมของธรรมชาติ เผ่าพันธุ์ หรือเป็นวิถีของชาวบ้าน (ยิ่งยง เทาประเสริฐ)

ภูมิปัญญาท้องถิ่น หมายถึง กระบวนทัศน์ของบุคคลที่มีต่อตนเอง ต่อโลกและสิ่งแวดล้อม ซึ่งกระบวนการดังกล่าว จะมีรากฐานคำสอนทางศาสนา คติ จารีต ประเพณี ที่ได้รับการถ่ายทอดสั่งสอนและปฏิบัติสืบเนื่องกันมา ปรับปรุงเข้ากับบริบททางสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปแต่ละสมัย ทั้งนี้โดยมีเป้าหมายเพื่อความสงบสุขในส่วนที่เป็นชุมชน และปัจเจกบุคคล ซึ่งกระบวนทัศน์ที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น จำแนกได้ ๓ ลักษณะ คือ

๑. ภูมิปัญญาเกี่ยวกับการจัดการความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติแวดล้อม
๒. ภูมิปัญญาเกี่ยวกับสังคมหรือการจัดการความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับมนุษย์
๓. ภูมิปัญญาเกี่ยวกับระบบการผลิตหรือประกอบอาชีพที่มีลักษณะมุ่งเน้นระบบการผลิตเพื่อ

ตนเอง

ภูมิปัญญาไทย หมายถึง องค์ความรู้ในด้านต่างๆ ของการดำรงชีวิตของคนไทยที่เกิดจาก การสะสมประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อม ประกอบกับแนวความคิดวิเคราะห์ในการแก้ปัญหาต่างๆ ของตนเอง จนเกิดหลอมตัวเป็นแนวคิดในการแก้ไขปัญหาที่เป็นลักษณะของตนเอง ที่สามารถพัฒนาความรู้ดังกล่าวมา ประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับกาลสมัย ในการแก้ปัญหาของการดำรงชีวิต

ลักษณะของแหล่งเรียนรู้ จัดได้ ๓ ประเภท คือ

๑. แหล่งเรียนรู้ที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ เช่น อุทยานแห่งชาติ สวนพฤกษชาติ ภูเขา แม่น้ำ ทะเล น้ำพุร้อน ปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ เช่น ฝนตก แดดออก น้ำท่วม ความแห้งแล้ง

๒. แหล่งเรียนรู้ที่จัดขึ้นหรือสร้างขึ้น ซึ่งมีในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษา เพื่อใช้เป็นแหล่งศึกษาหาความรู้ได้สะดวกและรวดเร็ว

๓. แหล่งเรียนรู้ที่เป็นทรัพยากรบุคคล ได้แก่ ครู ผู้ปกครอง พ่อแม่ พระภิกษุสงฆ์ ตลอดจนผู้รู้ผู้เชี่ยวชาญในอาชีพแขนงต่างๆ ที่มีอยู่ในชุมชน รวมทั้งสถานที่ประกอบการ ร้านค้า หน่วยงาน หรือองค์กรต่างๆ ในท้องถิ่น

ความเป็นมาและความสำคัญของแหล่งเรียนรู้ และภูมิปัญญาท้องถิ่น

โลกปัจจุบันเป็นโลกแห่งข้อมูลข่าวสารที่แพร่หลายทั่วถึงกันได้อย่างรวดเร็ว ไร้อาณาเขตขวางกั้น สภาพดังกล่าวมีส่วนกระทบถึงวิถีชีวิตของผู้คนพลเมืองโดยทั่วไป เพราะเป็นสภาพที่เอื้ออำนวยในการรับและถ่ายโยงเอาศาสตร์หรือภูมิปัญญาตะวันตกเข้ามาในการพัฒนาประเทศและพัฒนาผลผลิต ตลอดจนการดำเนินชีวิต อย่างมิได้มีการปรับปนกับภูมิปัญญาไทยที่มีความเหมาะสมกับสภาพท้องถิ่นที่เป็นทุนเดิมอยู่แล้ว ทำให้ชุมชนชนบทประสบปัญหาดังที่กล่าวว่าชุมชนล่มสลาย อันมีผลรวมไปถึงความทรุดโทรมของสิ่งแวดล้อมอย่างกว้างขวาง การพยายามใช้กลไกทางการศึกษาจากเงื่อนไขที่เปิดโอกาสให้มีการพัฒนาหลักสูตร ตามความต้องการ ของท้องถิ่น เป็นช่องทางในการประยุกต์เอาภูมิปัญญาชาวบ้านที่มีจุดเด่น ที่สามารถพิสูจน์ตัวเองในการยืนหยัดอยู่รอดได้ ท่ามกลางกระแส การล่มสลายของชุมชนและการทรุดโทรมของสิ่งแวดล้อม ดังกล่าว มาสู่หลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ในแนวทางของการคิดปฏิบัติจริง จากการประยุกต์ปรับปน ภูมิปัญญาชาวบ้านหรือภูมิปัญญาไทยกับปัญญาสากล เพื่อให้ผู้เรียนค้นพบคุณค่าภูมิปัญญาที่มีในท้องถิ่นที่เหมาะสมกับวิถีชีวิตของชุมชน และสามารถประยุกต์ใช้ได้ อย่างไม่มีที่สิ้นสุด นำมาซึ่งดุลยภาพที่สงบสันติสุขของบุคคล ชุมชนและชาติ

ความสำคัญของแหล่งเรียนรู้

๑. เป็นแหล่งเสริมสร้างจินตนาการและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
๒. เป็นแหล่งศึกษาตามอัธยาศัย
๓. เป็นแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิต
๔. เป็นแหล่งสร้างความรู้ ความคิด วิชาการและประสบการณ์
๕. เป็นแหล่งปลูกฝังค่านิยมรักการอ่านและแหล่งศึกษาค้นคว้าแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง
๖. เป็นแหล่งสร้างความคิดเกิดอาชีพใหม่สู่ความเป็นสากล
๗. เป็นแหล่งเสริมประสบการณ์ตรง
๘. เป็นแหล่งส่งเสริมมิตรภาพความสัมพันธ์ระหว่างคนในชุมชนหรือผู้เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น

การจัดกระบวนการเรียนรู้กับภูมิปัญญาท้องถิ่น แหล่งเรียนรู้

การเรียนการสอนเป็นกระบวนการสื่อสารความรู้ ประสบการณ์ ทักษะ ความคิดเห็น ตลอดจนเจตคติ ซึ่งอาจทำได้หลายวิธี และอาจใช้เครื่องมือประกอบการสอนต่างๆ อีกมากมาย โดยมีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้ผู้เรียนมีทั้งความรู้ คุณธรรมจริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์และสามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้โดยปกติสุข จึงจำเป็นต้องพัฒนาศักยภาพ ความสามารถของ ผู้เรียนอย่างเต็มที่ เพื่อให้มีนิสัยใฝ่รู้ ใฝ่เรียนแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง การนำแหล่งเรียนรู้ใน ชุมชน ท้องถิ่น ตลอดจนวิทยากรท้องถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่น มาใช้ประโยชน์ในการจัดกระบวนการเรียนการสอน จึงเป็นวิถีทางหนึ่งที่จะช่วยให้กระบวนการเรียน การสอนบรรลุจุดมุ่งหมายได้ตามที่ต้องการ การนำภูมิปัญญาชาวบ้าน แหล่งเรียนรู้ มาใช้ในหลักสูตรการเรียน เป็นกิจกรรมที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานความเชื่อว่า ภูมิปัญญาชาวบ้าน ภูมิปัญญาท้องถิ่น และแหล่งเรียนรู้ เป็นชุดความรู้ในชุมชนที่มีการใช้เพื่อการดำเนินวิถีชีวิตที่ได้ผลมาในอดีต สามารถสร้างความสันติสุขแก่บุคคล ครอบครัว และชุมชน ตลอดจนความมีคุณภาพอยู่ร่วมกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้อย่างผสมกลมกลืน เป็นกระบวนการพัฒนาหลักสูตรที่ได้เน้นการมีส่วนร่วมของ ชุมชน โดยเฉพาะปราชญ์ชาวบ้านที่เป็นผู้เชื่อมโยงชุดความรู้ที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น ร่วมกับสถานศึกษาเข้าสู่หลักสูตร และกระบวนการเรียนการสอนของสถานศึกษา ในแต่ละท้องถิ่น

แนวทางในการนำแหล่งเรียนรู้ และภูมิปัญญาท้องถิ่น มาใช้ในการเรียนการสอน

แนวทางการสร้างและพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้

๑. กำหนดจุดประสงค์จากผลการเรียนที่คาดหวังให้ชัดเจนว่าต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และได้รับประสบการณ์ใดบ้างจากบทเรียนนั้น เพื่อจะได้สร้างสื่อ หรือเลือก แหล่งเรียนรู้ ให้สัมพันธ์กับจุดมุ่งประสงค์และกิจกรรมการเรียนการสอน

๒. ศึกษาผู้เรียน โดยพิจารณาถึงวัย ระดับชั้น ความรู้ ประสบการณ์ และความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อเป็นข้อมูลในการเลือกใช้แหล่งเรียนรู้

๓. ศึกษาธรรมชาติของเนื้อหา สารระ ที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้แต่ละเรื่อง อาจมีลักษณะเฉพาะบางเรื่องด้วยการปฏิบัติจริง หรือเรียนรู้จริง ดูการสาธิตจาก ภูมิปัญญาท้องถิ่น และบางเรื่องต้องอาศัยจากการสืบค้นข้อมูล การฟัง การดู และการอ่าน

๔. พิจารณาประโยชน์และความคุ้มค่าของแหล่งเรียนรู้ว่าสามารถสร้างความสนใจ สื่อความหมาย และประสบการณ์การเรียนการสอนแก่ผู้เรียน การจัดประสบการณ์เรียนรู้แก่ ผู้เรียน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้ประสบการณ์ตรง

๕. หาประสิทธิภาพของสื่อและแหล่งเรียนรู้ โดยการปรับปรุงสื่อที่จัดไว้ เพื่อเป็นการปรับปรุงคุณภาพของสื่อว่าเหมาะสม ในการนำไปใช้

วิธีการใช้แหล่งเรียนรู้

วิธีการใช้แหล่งเรียนรู้ คือ การนำผู้เรียนไปสู่แหล่งเรียนรู้ต่างๆ ทั้งในบริเวณโรงเรียนและนอกบริเวณโรงเรียน เพื่อให้เกิดความรู้และประสบการณ์จริง และสอดคล้อง กับการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยยึดหลักดังนี้

๑. การใช้แหล่งเรียนรู้ต่างๆ ต้องเริ่มจากแหล่งเรียนรู้ที่อยู่ใกล้ตัว เช่น ในบ้าน ในห้องเรียน นอกบริเวณโรงเรียน เช่น ไร่ นา แปลงเกษตรสาธิต ไร่นาสวนผสม โบราณสถาน โบราณวัตถุ สถานที่ราชการ สถานที่ประกอบการ เป็นต้น

๒. การใช้แหล่งเรียนรู้เพื่อฝึกปฏิบัติ ทดลอง ศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง เช่น การปฏิบัติการ เกี่ยวข้าว การทำนา การทำไร่ งานเชื่อมโลหะ งานปูน งานไม้ และการฝึกงานในสถานประกอบการ เป็นต้น

การนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการเรียนรู้

การนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาสู่การเรียนการสอน เป็นการนำคตินิยม ความเชื่อหรือหลักการพื้นฐาน ที่เกิดจากการสั่งสมหรือสืบทอดกันมา หรือขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะและจริยธรรม ที่แสดงออกถึงความเจริญ งามอกงามและความเป็นระเบียบแบบแผนที่เคยยึดถือปฏิบัติสืบทอดกันมา ที่สอดคล้องกับเนื้อหาสาระมาให้นักเรียน ได้เรียนรู้ตามขั้นตอนกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้

ลักษณะภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้าสู่ระบบโรงเรียน มี ๓ ลักษณะ คือ

๑. คน
๒. แนวคิดชาวบ้าน
๓. ผลงานชาวบ้าน

การนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน สามารถดำเนินการได้ ๒ วิธี คือ

๑. การเชิญภูมิปัญญาท้องถิ่นมาร่วมการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียน
๒. การนำนักเรียนไปยังแหล่งเรียนรู้หรือสถานประกอบการของภูมิปัญญาท้องถิ่น

การนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการเรียนการสอนในโรงเรียน

การนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการเรียนการสอนในโรงเรียน โรงเรียน ครูผู้สอนหรือผู้ที่ รับผิดชอบจะต้องศึกษาและจัดทำรายละเอียด ข้อมูลในการจัดทำ โดยมีขั้นตอนที่สำคัญ คือ

๑. ศึกษาหลักสูตรแม่บทหรือหลักสูตรแกนกลาง
๒. จัดทำข้อมูลสารสนเทศภูมิปัญญาท้องถิ่น

การนำแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีแนวทางดังนี้

๑. ศึกษาหลักสูตร และสาระการเรียนรู้
๒. จัดทำข้อมูลสารสนเทศแหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น
๓. จัดทำแผนการเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์
๔. ขอความร่วมมือกับชุมชนและตัววิทยากรท้องถิ่น
๕. เชิญวิทยากรท้องถิ่นมาถ่ายทอดความรู้ หรือนำนักเรียนไปยังแหล่งเรียนรู้
๖. ทำการวัด ประเมินผล
๗. รายงานผล สรุปผลให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้ทราบ

ข้อดีในการนำแหล่งเรียนรู้ และภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในกระบวนการเรียนการสอน

๑. ผู้เรียนได้เรียนรู้จากของจริง ทำให้เกิดประสบการณ์ตรง
๒. ผู้เรียนเกิดความสนุกสนาน
๓. ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อชุมชน และกระบวนการเรียนรู้
๔. ผู้เรียนเห็นคุณค่าของแหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น
๕. ผู้เรียนเกิดความรักท้องถิ่นและเกิดความรู้ในการอนุรักษ์สิ่งที่มีคุณค่าในท้องถิ่น

ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึก ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของผู้ที่ทำคุณประโยชน์ เสียสละ และปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีต่อคนในชุมชนองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึก จึงได้จัดทำทะเบียนภูมิปัญญาท้องถิ่น ขึ้นเพื่อยกย่อง และเผยแพร่ให้ชนรุ่นหลังได้ถือเป็นแบบอย่างที่ดีในการดำรงชีวิต ต่อไป

จัดทำโดย
กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึก

แหล่งเรียนรู้ปราชญ์ชาวบ้านและภูมิปัญญาท้องถิ่น
ตำบลห้วยลึก อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี

ลำดับ	ชื่อภูมิปัญญาท้องถิ่น	ชื่อ - สกุล	ที่อยู่	ด้าน
๑	การทำกรงนกแกะลายเจ๊ะ อาแม	นายเชิณ อินทร์เรือง	๖๑ หมู่ที่ ๑ ต.ห้วยลึก อ.บ้าน ลาด จ.เพชรบุรี	ด้านการแปรรูปและ หัตถกรรม
๒	การทำเกวียน	นายสุน นุชนตร	๙ หมู่ที่ ๒ ต.ห้วยลึก อ.บ้าน ลาด จ.เพชรบุรี	ด้านศิลปกรรม
๓	การสานแข่ง/จักสาน	นางสุมาลี นกสุข	๑๔๓ หมู่ที่ ๓ ต.ห้วยลึก อ.บ้าน ลาด จ.เพชรบุรี	ด้านการแปรรูปและ หัตถกรรม
๔	การสานแข่ง/จักสาน	นางสาวอ้าย ใจเด็ด	๓๕/๑ หมู่ที่ ๔ ต.ห้วยลึก อ. บ้านลาด จ.เพชรบุรี	ด้านการแปรรูปและ หัตถกรรม
๕	การปั้น	นายจิรวุฒิ โปธิทอง	๖๑ หมู่ที่ ๕ ต.ห้วยลึก อ.บ้าน ลาด จ.เพชรบุรี	ด้านศิลปกรรม
๖	การนวดแผนไทย	นายทวี เพิ่มพูล	๗๓ หมู่ที่ ๖ ต.ห้วยลึก อ.บ้าน ลาด จ.เพชรบุรี	ด้านการแพทย์แผน ไทย
๗	การเลี้ยงไส้เดือนดิน	นายวิริยุทธ แพงดี	๔๙/๑ หมู่ที่ ๕ ต.ห้วยลึก อ. บ้านลาด จ.เพชรบุรี	ด้านการจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม
๘	ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนต้นคิด ชีวิตยั่งยืน	นายเอ็ด เกิดเกษม	หมู่ที่ ๓ ต.ห้วยลึก อ.บ้านลาด จ.เพชรบุรี	ด้านเกษตรกรรม
๙	การทำกล้วยฉาบ	นางศรีนวล สังข์ทอง	หมู่ที่ ๖ ต.ห้วยลึก อ.บ้านลาด จ.เพชรบุรี	ด้านการแปรรูปและ หัตถกรรม
๑๐	การทำน้ำตาลโตนด	นางสำรวย เชื้อเกตุ	หมู่ที่ ๖ ต.ห้วยลึก อ.บ้านลาด จ.เพชรบุรี	ด้านการแปรรูปและ หัตถกรรม
๑๑	หนังตะลุง	นายศิริ นิลห้อย	หมู่ที่ ๖ ต.ห้วยลึก อ.บ้านลาด จ.เพชรบุรี	ด้านศิลปกรรม

ชื่อ – สกุล	นายเชิญ อินทร์เรือง
วัน / เดือน / ปีเกิด	๒๕ กันยายน ๒๕๔๓
ที่อยู่	๖๑ หมู่ที่ ๑ ต.ห้วยลึก อ.บ้านลาด จ.เพชรบุรี
การศึกษา	ป.๔
อาชีพ	เกษตรกร เบอร์โทรศัพท์ ๐๘๙-๒๓๑๔๖๒๖
ประวัติส่วนบุคคล	ประกอบอาชีพเกษตรกรทำนาข้าว และเพาะเลี้ยงพันธุ์ไก่พื้นเมือง และศึกษา การทำกรงนกแกะลายเจ๊ะอาแม ด้วยตนเองและสามารถถ่ายทอดความรู้ได้ สำหรับบุคคลที่สนใจในการทำกรงนกแกะลายเจ๊ะอาแม
ผลงานที่สร้างคุณประโยชน์	การทำกรงนกแกะลายเจ๊ะอาแม ทำจากไม้ประดู่ ไม้พยุง การเพาะพันธุ์ ไก่ชนพื้นเมือง
คติประจำใจ	การใช้ชีวิตที่เรียบง่าย โดยพื้นฐานการพึ่งพาตนเอง

ผลงานที่ภาคภูมิใจ

ประเภทของภูมิปัญญา ด้านศิลปกรรม (การทำเกวียน)

ชื่อ - สกุล นายสุน นุชเนตร
วัน / เดือน / ปีเกิด ๑๘ เมษายน ๒๕๕๑
ที่อยู่ ๙ หมู่ที่ ๒ ต.ห้วยลึก อ.บ้านลาด จ.เพชรบุรี
การศึกษา ป.๔
อาชีพ เกษตรกร เบอร์โทรศัพท์ ๐๘๙-๓๗๘๔๖๓๒
ประวัติส่วนบุคคล นายสุน นุชเนตร อยู่ในครอบครัวที่บิดาเป็นช่างทำเกวียน และเริ่มทำเกวียน
ตั้งแต่อายุ ๑๖ ปี จนถึงปัจจุบัน โดยใช้เวลาในการทำเกวียน ๑ เดือนครึ่งต่อเล่ม
ผลงานที่สร้างคุณประโยชน์ เป็นผู้ทำเกวียนที่ใช้ในงานพระนครคีรี และงานวิวเทียมเกวียนของอำเภอ
บ้านลาด รวมทั้งได้จำหน่ายเกวียนไปต่างจังหวัด ดังนี้ สุพรรณบุรี ๒ เล่ม
นครสวรรค์ ๒ เล่ม กาญจนบุรี ๒ เล่ม ประจวบคีรีขันธ์ ๑ เล่ม
คติประจำใจ ทำทุกอย่างบนพื้นฐานความสามารถของตนเอง และคิดพัฒนาให้ดีขึ้น

ผลงานที่ภาคภูมิใจ

ชื่อ – สกุล นางสุมาลี นกสุข
วัน / เดือน / ปีเกิด ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๒
ที่อยู่ ๑๔๓ หมู่ที่ ๓ ต.ห้วยลึก อ.บ้านลาด จ.เพชรบุรี
การศึกษา ม.๖
อาชีพ จักสาน เบอร์โทรศัพท์ ๐๖๒-๔๖๕๗๖๗๘

ประวัติส่วนบุคคล เดิมโตมาในครอบครัวสวนแข่ง มีความเชี่ยวชาญชำนาญตั้งแต่เล็ก เริ่มทำที่
ตำบลห้วยลึก ตั้งแต่แต่งงานและมาอยู่ที่บ้านสามี รวมระยะเวลาประมาณ ๑๓ ปี
ผลงานที่สร้างคุณประโยชน์ แม่ค้าในพื้นที่ตำบลห้วยลึกที่ค้าขายผลิตผลทางการเกษตรต่างจังหวัดได้
เป็นลูกค้าประจำในการใช้แข่งสานเบอร์ ๑ ขนาดใหญ่สุดจาก จากฟีสุมาลี
เพราะเนื่องด้วยการใช้ไม้แถม่าจักสาน จึงมีความทนทาน แข็งแรง มีอายุการใช้
งานได้นาน แข่งจะมีน้ำหนักมากกว่า

คติประจำใจ ไม่ปล่อยเวลาให้สูญเปล่า ทำทุกอย่างเพื่อสร้างรายได้ให้ครอบครัว

ผลงานที่ภาคภูมิใจ

ประเภทของภูมิปัญญา ด้านการแปรรูปและหัตถกรรม

ชื่อ - สกุล นางสาวอ้าย ใจเด็ด
วัน / เดือน / ปีเกิด ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๐๗
ที่อยู่ ๓๕/๑ หมู่ที่ ๔ ต.ห้วยลึก อ.บ้านลาด จ.เพชรบุรี
การศึกษา ป.๖
อาชีพ แม่บ้าน เบอร์โทรศัพท์ ๐๙๘-๔๙๑๐๗๓๖
ประวัติส่วนบุคคล ปัจจุบันมีอาการป่วยจากโรคมะเร็งปากมดลูกโดยรักษาอย่างต่อเนื่องและ
ทำงานจักสานได้หลากหลายเช่น เข่ง กระเช้า พัด สาเหกร ฯลฯ งานถักกระเป๋
ไหมพรม โดยเริ่มงานจักสานจากการถอดแบบจากตัวอย่างของจริง โดยการฝึก
ปฏิบัติจากการลงทำจริง
ผลงานที่สร้างคุณประโยชน์ การจักสานที่ได้ใช้ประโยชน์ในพื้นที่บ้าน โดยการสั่งทำตามความต้องการใช้
งาน อีกทั้งการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างในเรื่องความเข้มแข็งซึ่งไม่ย่อท้อต่อ
โรคร้ายไข้เจ็บ และใช้เวลาให้เกิดประโยชน์มากที่สุด
คติประจำใจ ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์มากที่สุด

ผลงานที่ภาคภูมิใจ

ชื่อ – สกุล นายจิรวัฒน์ โพธิ์ทอง

วัน / เดือน / ปีเกิด ๘ มิถุนายน ๒๕๑๙

ที่อยู่ ๖๑ หมู่ที่ ๕ ต.ห้วยลึก อ.บ้านลาด จ.เพชรบุรี

การศึกษา ม.๖

อาชีพ รับจ้าง เบอร์โทรศัพท์ ๐๘๙-๕๔๘๔๓๙๔

ประวัติส่วนบุคคล ได้เรียนงานปั้นมาจาก ศูนย์ศิลปชีพอ่างไร รับจ้างทำงานตกแต่งตามรีสอร์ท และงานก่อสร้างต่อเติมต่างๆ

ผลงานที่สร้างคุณประโยชน์ งานปั้นศาลปู่น้ำ รูปเหมือนด้านล่างและด้านบน และงานปั้นที่สำนักสงฆ์พุทธโคภาวนา และงานปั้นตามรีสอร์ทต่างๆในพื้นที่อำเภอแก่งกระจาน

คติประจำใจ ทำวันนี้ให้ดีกว่าเมื่อวาน และต้องเรียนรู้ให้ครบกระบวนการตั้งแต่เริ่มต้นจนสำเร็จได้ด้วยตัวเราเอง

ผลงานที่ภาคภูมิใจ

ประเภทของภูมิปัญญา ด้านการแพทย์แผนไทย (หมอนวดแผนไทย)

ชื่อ – สกุล นายทวี เพิ่มพูล
วัน / เดือน / ปีเกิด ๑๓ ตุลาคม ๒๕๐๓
ที่อยู่ ๗๓ หมู่ที่ ๖ ต.ห้วยลึก อ.บ้านลาด จ.เพชรบุรี
การศึกษา ป.๔
อาชีพ นวดแผนไทย เบอร์โทรศัพท์ ๐๙๒-๗๖๑๔๗๕๑
ประวัติส่วนบุคคล จุดเริ่มต้นได้เรียนรู้การนวดจากครุมวย และเรียนรู้การนวดแผนไทยเพิ่มเติมจน
ได้ใบประกาศนียบัตร นับจนถึงปัจจุบันได้นวดแผนไทยเป็นเวลา ๓๐ ปี
ผลงานที่สร้างคุณประโยชน์ มีการนวดแผนไทยช่วยเหลือผู้ป่วย เพื่อบรรเทาอาการเจ็บป่วย เป็นที่
รู้จักกันในหมู่บ้านและบุคคลต่างหมู่บ้านโดยทั่วไป เช่นการนวดคลายเส้น ต่างๆ
คติประจำใจ มีใจมุ่งหวังให้คนป่วยใช้หายเจ็บป่วย โดยไม่มุ่งหวังทรัพย์สินเงินทอง

ผลงานที่ภาคภูมิใจ

ประเภทของภูมิปัญญา ด้านเกษตรกรรม (การเลี้ยงไส้เดือนดิน)

ชื่อ – สกุล นายวิรัช พงศ์

วัน / เดือน / ปีเกิด ๒๓ มีนาคม ๒๕๓๐

ที่อยู่ ๔๙/๑ หมู่ที่ ๕ ต.ห้วยลึก อ.บ้านลาด จ.เพชรบุรี

การศึกษา มัธยมศึกษาปีที่ ๖

อาชีพ เกษตรกรรม เบอร์โทรศัพท์ ๐๙๓-๓๒๗๐๘๖๒

ประวัติส่วนบุคคล จุดเริ่มต้นของการประกอบอาชีพนี้ เพราะต้องการลดการใช้สารเคมี ต้องการบริโภคอาหารที่ปลอดภัยไร้สารพิษ จึงได้ศึกษาวิธีการเลี้ยงไส้เดือนเพื่อใช้มูลไส้เดือนในการปลูกพืชผักสวนครัวไว้รับประทานเอง เมื่อประสบผลสำเร็จจึงได้ขยายพื้นที่ต่อเพื่อสร้างรายได้ให้กับครอบครัว และเพื่อช่วยลดมลภาวะที่เป็นพิษให้พื้นที่ในตำบลน่าอยู่ยิ่งขึ้น

ผลงานที่สร้างคุณประโยชน์ ได้สร้างอาชีพ สร้างรายได้ให้กับครอบครัว อีกทั้งยังได้มีแหล่งเรียนรู้ให้กับเด็กและเยาวชน ประชาชนที่สนใจได้เรียนรู้ และนำไปสร้างอาชีพได้โดยเต็มใจให้ความรู้และไม่คิดค่าใช้จ่าย อีกทั้งยังเป็นการนำการเลี้ยงไส้เดือนไปใช้ในการต่อยอดการสร้างรายได้และอื่นๆ ได้อีก เช่น การใช้ปุ๋ยจากมูลไส้เดือนในการปลูกพืชผัก ปลอดภัยไร้สารพิษ เป็นแบบอย่างที่ดีให้ชุมชน

คติประจำใจ ทำวันนี้ให้ดีที่สุด

ผลงานที่ภาคภูมิใจ

